

Zgură de toamnă

Emilian Oniciuc

Plouă mărunț peste livadă,
Frunzele ei în vânt stau să cadă;
Plouă precum picăturile chinezești...
Deși știu de tine, totuși unde ești?

Plouă auriu într-o toamnă formală...
Iarba nu crește și-i iarbă normală;
Nu-i gazonul englezesc
Unde cred că am să te găsesc.

Plouă, plouă mohorât spre seară,
În sufletele noastre se strecoară
Picături albastre de cerneală
Rătăcind secunde de smoală...

Plouă și vântul aduce urgii
În toamna mea dar tu nu știi
Ce uragan este în natură!
Vântul iubirii se-nvârtă în zgură...

07.10.2017